

Březovické zprávičky

ROČNÍK XXII

ČERVENEC - SRPEN 2019

CENA 3,- Kč

Citát na červenec

„Život vždycky stál a stojí a bude stát za to, aby byl dožit. Ono se s ním popravdě ani nic víc dělat nedá.“ Jan Werich

Citát na srpen

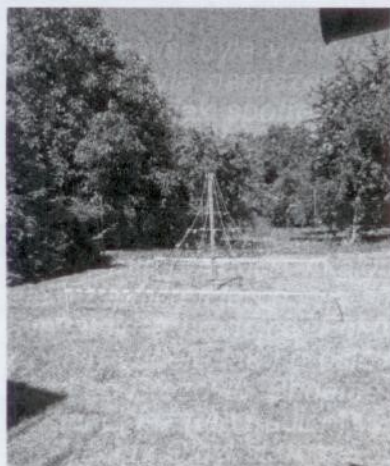
„Když muž nemá rozum, musí být žena vynalézavá. Když žena není vynalézavá, musí mít muž rozum.“ Jan Werich

Úvodní slovo

Vážení spoluobčané,
nejprve Vám všem přeji krásné léto, pak zde pro vás mám pár informací k dění v obci.

Dětské hřiště bylo rozšířeno o nový herní prvek, a to o lanovou pyramidu kterou instalovala firma Slavík. Po nezbytné uzavírcce bude hřiště zpřístupněno začátkem prázdnin, a i nadále platí že rodiče si mohou vyzvednout klíč od dětského hřiště na obecním úřadě proti podpisu, klíč jim pak zůstává v jejich vlastnictví. Jen žádáme rodiče, aby své děti na hřiště doprovázeli a dali tam na ně pozor. Stejně tak žádáme o udržování pořádku jak na hřišti, tak v jeho okolí a o uzamykání hřiště při odchodu.

Letos, v rámci zkrášlení obce bylo zakoupeno několik květinových truhlíků, které ozdobily březovickou náves. Stejně tak jste si jistě všimli pořádku na návsi, o ten se starají ve volném čase paní Maršálková s paní Vereckou. Starají se zároveň o květiny v truhlících i o pomník padlým na místní návsi.

V ulici ke hřbitovu a na části návsi byla vyměněna světla pouličního osvětlení. Stará světla byla nahrazena LED diodovým osvětlením, které by mělo snížit jak spotřebu energie, tak by mělo mít i delší životnost. Postupně se budou vyměňovat světla v celé obci.

Podzimní výstava se v letošním roce bude konat v sobotu **21. a neděli 22. září**. Žádáme tedy všechny, co budou mít zájem o vystavování, aby si tento termín poznačili v kalendáři. Zároveň žádáme všechny pěstitele o zapůjčení jejich výpěstků na výstavu. Už nyní sháníme vystavovatele a prodejce. Pokud byste o někom z okolí (a nejen z okolí) věděli, tak ho oslovte, a předejte mu kontakt na obecní úřad do Březovic. Budeme rádi za každý váš příspěvek případně nápad, jak tuto tradiční výstavu zpestřit.

Václav Ginzl starosta obce Březovice

Vísecký festival

Všechny příznivce Víseckého festivalu, bychom touto cestou rádi pozvali na letošní ročník, který se uskuteční již **3. srpna 2019 od 13:30** ve Visce. Těšit se můžete na bohatý program pro děti i dospělé, vynikající občerstvení a tradiční rodinnou atmosféru. Letos na téma "Ze života hmyzu".

Za pořadatele Marek Jurička

Poděkování

Děkujeme touto cestou všem přátelům, sousedům a známým za účast, květinové dary i za slova upřímné soustrasti na posledním rozloučení s naší drahým zesnulým, panem Václavem Vocáskem.

Jménem celé rodiny M. Šteiglová

Turnaj „Starých gard“

Po delší odmlce se konal v sobotu 25. května na místním hřišti fotbalový turnaj „Starých gard“. Zúčastnilo se jej 5 mužstev a to mužstvo z Valovic, Visky, Bělé pod Bezdězem, Lín a Nosálova, bohužel družstvo Březovic se nedalo dohromady. Počasí nám přálo a hráči si jistě dobře zahráli. A výsledky? Tady jsou: Valovice na čtvrtém místě, Lín jako třetí, na druhém místě se umístil Nosálov a první místo obsadilo mužstvo z Visky. Všem, co se zúčastnili děkujeme, výhercům blahopřejeme a Sportu zdar. Z.V.

Memoriál Jaroslava Husičky

26 ročník Memoriálu Jaroslava Husičky se letos konal v sobotu 1. června na hřišti v Březovicích. Slunce hrálo již od ranních hodin, kdy se začala sjíždět hasičská družstva z okolí. Bohužel letos dorazilo jen 8 družstev mužů a 8 družstev dětí. Jak se zdá, tak družstva žen se pomalu z hasičských soutěží vytráčí, což by bylo škoda, ale možná to bylo způsobeno jen tím datem, vždyť byl Den dětí a řada sborů pořádala dětský den. Uvidíme

příště. Ale teď již k vlastnímu memoriálu. Jak jsem zmínil dříve nastoupila jen družstva dětí a družstva mužů, jako vždy zahajovaly soutěž mladší děti a jejich časy byly následující: Nová Ves s časem 52,78 na místě čtvrtém, Hrdlořezy 1 krásné třetí místo s časem 45,55, druhé místo si zabralo družstvo mladších dětí z Bakova nad Jizerou s časem 40,04 a na zaslouženém prvním místě se umístilo družstvo dětí z Hrdlořez 2 s časem 31,53.

V kategorii starších dětí byly výsledky následující: Bakov nad Jizerou 2 s časem 49,58, třetí místo Nová Ves s časem 39,07, druhé místo s časem 36,48 obsadilo družstvo z Bakova nad Jizerou 1, a konečně na prvním místě se umístilo družstvo z Hrdlořez, které mělo čas 34,82.

A v soutěži mužů byly výsledky následující: bohužel družstvu z Krásné Vsi se nepodařilo kvůli technické závadě závod dokončit, na 7 místě se umístilo družstvo ze Spikal s časem 56,20, 6 místo obsadilo SDH Hrdlořezy s časem 35,95, na místě 5 a s časem 32,57 doběhlo s hadicemi družstvo SDH Sudoměř. 4 místo s časem 25,28 obsadilo SDH z Bítouchova, bronzovou příčku si vysoutěžilo SDH z Bakova nad Jizerou na druhém místě s časem 22,41 doběhli hasiči z Březovic a jako první s nádherným časem 20,39 se umístilo družstvo SDH Nová Ves. Vítězové si odnesli ceny a patří jim zasloužené blahopřání.

No a co zbývá? Jen poděkovat všem sponzorům, Obci Březovice, firmě Kofola, Podkováňskému pivovaru a družstvu Ekover z Březovic. Poděkovat se musí i všem co pomohli s přípravami a následným úklidem. Hasiči se už těší na příští rok a letos krom soutěží, na které vyjíždí plánují ještě Rozloučení s prázdninami a to na sobotu 31 srpna 2019.

Z.V.

Výlet

V časných dopoledních hodinách ve středu 12 června vyrazilo na výlet autobusem Kokořínského SoKu dvacet výletníků z naší obce. Počasí jim přálo a cesta ubíhala. Zvládli toho při jednom výletu opravdu dost a to nijak nespíchali a celý výlet byl takovým klidným vybočením z běžného života. Na-

vštívili Frýdlant v Čechách, kde si prohlédli tamější zámek, pak se přesunuli do lázní Libverda, prošli si tamější kolonádu a nezapomněli navštívit ani proslulý Obří sud. Výlet zakončili v severočeském městečku Hejnice, kde navštívili tamější baziliku Navštívení panny Marie. V podvečer se unaveni, ale spokojeni vrátili domů a už se těší na další výlet. Výlet pořádala obec Březovice nejen pro seniory z obce.

Březovice jedou! 2019

Čtvrtého ročníku cykloturistické akce „Březovice jedou! 2019“, který byl pořádán Obcí Březovice, se zúčastnilo 61 cyklistů, z toho 3 zástupci dětské kategorie. Trasa letošního ročníku byla rozdělena do dvou částí. Účastníci si mohli zvolit trasu třicetkilometrovou nebo trasu delší, která měřila 50 km. Směr jízdy se tento rok ubíral směrem na Kokořínsko přes obce Ždár, Tachov, Beškov, Ráj, Libovice a další. Cyklisté se tak mohli podívat

do krásných zapomenutých koutů našeho okolí jako je například Ionosferická observatoř v obci Panská Ves. Po návratu bylo na místním hřišti připraveno posezení s občerstvením. Všem, kteří se na této akci podíleli, bych tímto chtěla poděkovat – jmenovitě pak Zdeňkovi, Lence, Kateřině a Michalovi Vovčákovi, za pomoc při organizačních záležitostech. Poděkování také patří Pohostinství u Saši, které se postaralo o občerstvení unavených cyklistů. Děkuji také Obci Březovice, která se rozhodla tuto akci pořádat. V neposlední řadě děkuji všem cyklistům, kteří se této akce zúčastnili – bez Vás bychom nejeli! Jsem velmi potěšena, že akce se zúčastnilo mnoho místních občanů, pro které je tato akce pořádána především. Těším se na příští ročník, Březovice jedou! 2020 a přeji všem hezké léto.

Eva Ginzlová

Seriál

Červenec to je měsíc sklizně a poutních procesí. I když jsme třetí nejateističtější země světa, na křesťanskou pouť se vydat můžeme – třeba čistě z hlediska poznání; křesťanství je přeci jen naší historií.

Horké letní slunce rozpaluje meze a pole, obilí zlátně a těžkne. Není tomu tak dávno, co lidé sklízeli polní úrodu pomocí srpů a kos, odvážejíce ji na valnicích do stodol a na mlaty.

Se žněmi se začínalo zpravidla kolem svaté Markéty, čili 13. července. Práce bylo mnoho, na pole se spěchalo už ranního úsvitu a končilo se při západu slunce. Ženci zpravidla byli pod dohledem šafáře, což byl jakýsi mistr či nadřízený dělník na panství. Šafářka obvykle přinesla chasé snídani, oběd potom byl polední odpočinek a znovu práce až do večera.

Náboženské poutě v našich podmínkách byly nejčastěji pořádány v létě což je přeci jen nejlepší období pro pořádání dlouhých pochodů přírodou. V dřívějších dobách byly poutě jiné než dnes. Poutníci společně putovali na poutní místo, což mohl být kostel či klášter věnovaný památce nějakého svätce nebo vystavený kvůli nějakému náboženskému zázraku, který se v okolí stal. U nás se poutě konaly k sousoší svätého Jana na Valdštějně. Byla to mnohdy vyčerpávající cesta krásnou krajinou, a člověk si při ní mohl utřídít myšlenky a tak nějak se zklidnit. Poutními místy bývají jak velká města, tak menší vesnice, ale také opuštěné místo v krajině, jako je hora, studna, pramen, jeskyně nebo svätyně. Poutě byly skvělou příležitostí pro seznámení s novými lidmi z okolí, kontakt se vzdálenými sousedy nebo navštívění starých známých. Na poutním místě čekali na chodce kramáři s nejrůznějším zbožím. Bylo zvykem, že lidé kupovali svým nejbližším, kteří se pouti nemohli zúčastnit, různé malé dárky: tátovi tabák do fajfky nebo nový brousek, mamě svätý obrázek, babičce zas třeba něco sladkého. Dívky kupovaly svým mládcům nový šátek na krk a mládenci svým dívkám zas marcipán nebo perníkové srdce. Odpoledne po bohoslužbě se většinou konala muzika v hospodě a poutníci pak přespávali buď v kostele, nebo třeba ve stodolách místních obyvatel. (Vzpomeňte si na školní četbu a na Babičku Boženy Němcové a na její pouť do Vamberku). Venkovany na poutních místech bavili kramáři kramářskými písněmi. Byly to většinou jednoduché rýmy na melodii nějaké známé lidové písně a kramáři je zpívali podle obrázkové předlohy, přičemž ukazovali průběh písně holí. Písně se pak prodávali nejčastěji v malých sešitcích ozdobených jednoduchým obrázkem na deskách. Venkované se tak mohli dozvědět o zprávách z blízkého či dalekého okolí, o mordech, požárech, morových ranách či získat ponaučení, například z písně o nevěře. Na poutích bylo možné nakoupit spoustu dobrot. V Čechách jsou oblíbená tzv. mariánská poutní místa. Nejvýznamnějšími místy jsou Stará Boleslav, do Svätá Hora u Příbrami či Křtiny v Moravském krasu. Mnohé potní cesty vedou i napříč Evropou, na ně můžete vyrazit a nemusíte být ani věřící, dostanete poutnický průkaz, kterým se můžete prokazovat v poutnických ubytovacích zařízeních a dostat tak slevu na nocleh, popřípadě nocovat úplně zdarma. Jako třeba na Svatoja-

kubské cestě která je označena obrázkem mušle hřebenatky a poutníkům ukazuje správnou cestu či poutnické místo a to až do cíle kterým je Santiago což je nějakých 2500 kilometrů z Prahy.

Srpen : Keltové na našem území slavili sklizeň posledního snopu jako Lughnasad, podle Lugh, keltského Boha světla. Slavit se začínalo obvykle večer 31. července, protože podle keltského chápání světa den začínal nocí. Během oslav se radovalo, pilo i několik dní v kuse. Část obilí z posledního snopu se přidávala do osiva pro příští rok, pletli se z něj obilné věnce a pekl posvátný první nový chléb, který se lámal mezi obyvatele vesnice nebo rodiny pro zajištění pospolitosti a dobrých vztahů.

Slované na našem území i jinde po Evropě slavili svátek dosti podobně jako Keltové až na to, že mu říkali jen Žně nebo Letní Dědkové. Prvního srpna je přesně polovina času mezi letním slunovratem a podzimní rovnodenností. Podle slovanského symbolu připomínajícího sluneční kotouč, tzv. kolovratu, trvalo vždy mezi jednotlivými momenty 45 dnů. O čtvrticích dnech, bylo dobré si navíc vzpomenout na své zemřelé předky. S příchodem křesťanství musela být stará božstva a kult uctívání přírody potlačeny. Místo k Matce Zemi se lidé modlili k Hospodini, ale způsob, jakým to činili zůstal stejný. Se sklizní se začínalo obvykle kolem 13. července a žalo se od rána do večera, dokud všechna úroda nebyla pod střechou. Muži zpravidla ovládali kosu, za nimi postupovaly ženy se srpy a žaly, co zbylo, nebo svazovaly obilí do snopů, za ženami děti, které sbíraly jednotlivé klasy, aby nic nepřišlo nazmar. Posekané obilí se vázalo do snopů slaměnými provázky zvanými povřísla. Ze snopů se stavěly kupky nebo panáči, ve kterých obilí schlo. Pracovalo se zpravidla od úsvitu do soumraku. Obilí se muselo sklídit rychle, než by přišla devastující bouře. Bouřka či krupobití totiž způsobí, že obilí slehne, nedá se posekat a celoroční dřina tak přijde nazmar. Když bylo všechno obilí svezeno do stodoly, nechali lidé na poli ještě poslední snop nebo kupku. Všichni, co na poli pracovali, se pak svátečně vystrojili a za velké slávy pro kupku dojeli. Upletli z ní dožínkový věnec a vybrali nejhezčí žnečku, která jej s rýmovaným proslovem předala hospodáři. Bylo dobrým zvykem uspořádat potom pro všechny ženy dožínkovou veselici. Ze sklizeného obilí se upekly dožínkové chleby a koláče a věnec si hospodář pověsil na čestné místo ve stavení. Snopy se odnesly na humna, což bylo dříve místo pod širým nebem a později část stodoly, kde byla tvrdší zem nebo podlaha. Tvrdší podlahy se docílilo tak, že se do hlíny přimíchaly třeba stonky lnu. Obilí se vymlátilo cepy, stonky se poté odhrnuly a vymláčené zrní se smetlo a pytlovalo. Pytle se zrním se skladovaly zpravidla ve speciálních jámách v zemi, které chránily před naklíčením i před vojáky či loupežníky. Pro další zpracování se pytle se zrním odvážely do nejbližšího mlýna. Mlynářům nenáleželo jen mletí obilí, ale také výroba krup, zpracování prosa na jáhly a úprava pohanky.